

Lovforslag nr. L 157. Fremsat den 2. februar 1979 af ministeren for kulturelle anliggender.

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

§ 1

I lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed foretages følgende ændringer:

§ 25 affattes således:

»§ 25. Staten har i Grønland eneret til ved hjælp af radioanlæg at sprede lyd- og billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden.

Stk. 2. Det kan ved kgl. anordning bestemmes, at fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg i Grønland til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privat beboelse, kun må benyttes til fordeling af programmer efter regler, som fastsættes af ministeren for Grønland efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder. Der kan herved af ministeren for

Grønland fastsættes afgifter vedrørende etablering og drift af kabelanlæg.

Stk. 3. Ministeren for Grønland kan efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder give tilladelse til spredning af lyd- og billedprogrammer i særlige lokale områder ved hjælp af radioanlæg samt fastsætte afgifter vedrørende etablering og drift af sådanne anlæg.

Stk. 4. Ministeren for Grønland kan fastsætte regler om afgifter for benyttelse af radiofoni- og fjernsynsmodtagere i Grønland, om oplysningspligt for forhandlere af sådanne og om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Folketinget har i denne samling som et led i gennemførelsen af hjemmestyreordningen for Grønland vedtaget en lov om radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland (lov nr. 583 af 29. nov. 1978 – FT 1978–79: 301,521, 2130, 2536; A. 345; B. 83). Efter denne lov overgår den regelfastsættende og administrative myndighed ang. radio og fjernsyn til hjemmestyret, når loven træder i kraft; tidspunktet bestemmes af ministeren for Grønland, afpasset efter ikrafttrædelsen af en landstingsforordning om radio- og fjernsynsvirksomhed, som hjemmestyret vedtager.

Indtil den omtalte lov træder i kraft, gælder for Grønland § 25 i loven om radio- og fjernsynsvirksomhed, som der herved stilles forslag om at ændre. Denne bestemmelse lyder således:

»§ 25. Den danske stat har i Grønland eneret til ved hjælp af radioanlæg at sprede lyd- og billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden.

Stk. 2. Ministeren for Grønland kan fastsætte regler om afgifter for benyttelse af radiofoni- og fjernsynsmottagere i Grønland, om oplysningspligt for forhandlere af sådanne og om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning.«

I det af den daværende regering den 8. dec. 1977 fremsatte forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed var der med § 36 stillet forslag om ændring af reglerne om radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland; det var formålet at skabe hjemmel for en regulering af brugen af fællesantennelanlæg og andre kabelanlæg og at åbne mulighed for en eventuel ikke-statslig trådløs spredning af programmer i visse tilfælde (FT 1977–78: 3484, 4000; A. 2195). Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet.

Nærværende forslag om ændring af den gældende § 25 er enslydende med det nævnte forslag til en § 36. I bemærkningerne til § 36 var anført følgende som baggrund for forslaget:

»I januar 1975 afgav et af kulturministeriet nedsat udvalg betænkningen »TV i Grønland« (nr. 739). Heri fremlagde udvalget bl. a. en række for-

skellige mulige løsninger for, hvorledes fjernsynsdækningen i Grønland i fremtiden kunne ordnes. Disse løsninger udgjorde en trinfølge fra mindre til mere udbyggede ordninger. Udgangspunktet var de faktiske forhold i Grønland, hvor der i de fleste betydelige byer og bygder på privat initiativ er etableret kabel fjernsyn. Dette har været muligt, fordi den gældende lovs §§ 1–23 ikke gælder for Grønland, således heller ikke § 3, der regulerer anvendelsen af kabelanlæg til fordeling af programmer til private boliger, og § 5 om oprettelse og drift af kabelanlæg med dette formål.

Grønlands landsråd har under forårs- og efterårssamlingen i 1975 og 1976 og efterårssamlingen i 1977 behandlet sagen; rådet lod også på et tidspunkt en arbejdsgruppe anstille yderligere undersøgelser og overvejelser om de praktiske muligheder for at gennemføre en af de fremlagte løsninger og for at udnytte en ny teknisk løsning på problemet med at fremføre programmer fra Godthåb til andre steder i Vestgrønland.

Udfaldet af rådets behandling er blevet, at der på langt sigt skal arbejdes for en endelig ordning, der bl. a. går ud på, at UHF-radiokæden i Vestgrønland benyttes til fremføringen, og at der sker en samtidig trådløs udsendelse i de byer, som radiokæden forbinder. I planen indgår også en væsentlig udvidelse af Grønlands Radios faciliteter med henblik på fjernsynsbetjeningen. Tidsmæssigt vil gennemførelsen af den endelige ordning navnlig være afhængig af, hvornår der viser sig mulighed for at indpasse de nødvendige arbejder i de grønlandske anlægsplaner.

Som overgangsordning har Grønlands landsråd vedtaget at gå ind for, at Grønlands Radio i en nærmere fremtid skal overtage ansvaret for forsyningen af de lokale kabelnet med båndprogrammer. Praktisk tænkes dette gennemført i et samarbejde med Danmarks Radio om tilvejebringelsen af programmerne og med Fællesforeningen af grønlandske TV-foreninger om opbygningen og driften af et center i Godthåb for en grønlandsk produktion af programmer og for tekstning m.v. af programmer udefra.

Det må imidlertid være en forudsætning for, at Grønlands Radio kan stå som ansvarlig for den brug, der sker af programmerne ved de lokale kabelnet, at det fastslås med lovskraft, at staten har eneret på udsendelser ved hjælp af kabelanlæg i den forstand, at ministeren for Grønland kan udstede regler om brugen af kabelnet for programfordeling til private boliger, og at der – i praksis gennem Grønlands Radio – vil kunne gives koncessioner til at drive de lokale net på vilkår, som nærmere fastsættes, herunder betaling af afgift.

Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse tilsigter at skabe den fornødne hjemmel for, at den omtalte overgangsordning kan sættes i værk, når det skønnes muligt at skaffe økonomisk udvej herfor.

I visse byer og bygder har man blandt andet af terrænmæssige grunde og de heraf følgende høje anlægsomkostninger ikke kunnet anlægge kabelnet. Blandt andet fra Angmagssalik kommunalbestyrelse har man fremført ønske om en trådløs

spredning af fjernsynsprogrammer for byen med de nærmeste bygder, hvilket efter den hidtil gældende bestemmelse om statens eneret til trådløs radio- og fjernsynsspredning ikke har kunnet gennemføres.

Det foreslås derfor i stk. 3, at lokale udsendelser skal kunne tillades efter lignende retningslinier som med hensyn til kabelnetten efter stk. 2, i tilfælde hvor forholdene taler derfor.

Der henvises til Grønlands landsråds forhandlinger, forårssamlingen 1975, s. 29, efterårssamlingen 1975, s. 168 og bil. s. 380, forårssamlingen 1976, s. 109, og efterårssamlingen 1976, s. 194 og bil. s. 419.«

Ministeriet for Grønland har meddelt, at man søger den af Grønlands landsråd ønskede overgangsordning i offentligt regie iværksat så tidligt som muligt i 1979. Ministeriet for Grønland har derfor anmodet kulturministeriet om at fremsætte forslag om den herfor nødvendige ændring af radioovens § 25.